

Kiemelt versek: 1., 5., 7., 10–11.,

de énekelhető az 1. verset követően öt szakaszban is: 2–4., 5–8., 9–11., 12–16., 17–22.

1. Di-csér-jé - tek az U - rat, Mert nagy ő jó - vol - ta,

És ö - rök-ké meg - ma - rad Az ő nagy ir - gal - ma.

A - kik meg - vál - tat - tak Ő - ál - ta - la ke - gye - sen,

Kín - tól meg - tar - tat - tak, Ő - tet di - csér - jék hí - ven.

2. Kiket naptámadatról / És napenyészetről,
Dél felől és északról, / Bégyújta sok földről,
Kik a szörnyű pusztán / Idestova bujdosnak,
Semmi várost ottan / Lakhatót nem találtak.
3. Mikor nem volt önégik / Ételük, italuk,
És megfáradt ő lelkük, / Nagy bú szállott rájuk.
Ez ő inségükben / Istenhez kiáltottak,
Ki által kegyesen / Ők megszabadítottak.
4. És igaz úton őket / Nagy szépen hordozta,
Hogy lelnének jó helyet, / Városra juttatta.
Ezek hát víg szívvel / Az Úr Istent dicsérik,
Minden népnek szíjjel / Nagy csudáit beszéljék.